

[Jesper Simonsen.]

disse strenge Betingelser er opfyldt, er det, Medlidenhedsdrabet kan blive straffrit, men det er jo ikke saaledes, at det uden videre bliver straffrit, idet der heller ikke her er hjemlet andet end en Mulighed for Domstolene til at fritage for Straffen under særlige Omstændigheder; det indsnævres til dette rene Minimum, hvor Forholdet alligevel vil være saaledes i det praktiske Liv, at det vil føles overmaade ubilligt, om man skrider ind med Straf. Det vil være disse Tilfælde, som vi en Gang imellem ser omtalt i Offentligheden, i hvilke man egentlig fra alle Sider forstaaer og ogsaa kan om ikke billige saa dog undskylde, at en saadan Udfrielse sker fra den ulykkelige Tilstand, som den paagældende er stædt i. Sygdommen skal være haabløs, Dødens Indtræden kun et Spørgsmaal om kort Tid, og endvidere skal Lidelserne være ganske uafvendelige, det er de objektive Betingelser, og at der under disse Forhold gives Domstolene en Mulighed for, tilmed under særlige Omstændigheder, at fritage for Straf, tror jeg, det store Flertal af Medborgere vil finde fuldkommen rimeligt.

Af et Mindretal er det foreslaaet at optage en Bestemmelse om Straf for uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel. Ved den umiddelbare Læsning kunde man være fristet til at tro, at det kun er den gamle Straffelovs Bestemmelse om uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel, man her vil tage med over i den nye, idet man siger, at det har vist sig praktisk heldigt at have Adgang til at straffe saadan uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel. Jeg maa dog allerførst gøre opmærksom paa, at det er en ikke ringe Udvidelse af det strafbares Omraade, man foreslaar her, thi den nugældende Bestemmelse om Straf for uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel gælder kun under to bestemte Betingelser, nemlig at Kvinden er besvangret udenfor Ægteskab, og at Barnet findes at være dødt, som der staaer i Straffeloven; de to Betingelser skal være til Stede, for at der efter den nugældende Straffelov bliver Tale om uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel. Men disse Betingelser er strøget i Ændringsforslaget, saaledes som det er stillet af Mindretallet. Efter Mindretallets Ændringsforslag gælder det en hvilken som helst Kvinde, altsaa ogsaa den gifte Kvinde, som man finder har udstuvet uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel, og det, at Barnet skal være dødt, er ogsaa strøget. Man har kun for det Tilfælde, at Barnet ikke dør og ikke lider Overlast, opretholdt en Adgang — tror jeg — til Strafbortfald. Er der nu

nogen Grund til paa denne Maade at udvide det strafbares Omraade? Det tror jeg ikke, man vil kunne sige. Mig bekendt har man aldrig i det praktiske Liv haft Trang til Straf for gifte Kvinder for uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel. Man har jo egentlig hidtil kun brugt disse Bestemmelser paa den Maade, at man har straffet Kvinden, der føder udenfor Ægteskab, i Tilfælde, hvor man havde hende mistænkt for, at hun havde slaaet sit Barn ihjel, men hvor man bare ikke kunde bevise det, dør faldt man tilbage paa Straffen for uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel. Dette er kriminalistisk set en forkert Fremgangsmaade. Man skal ikke saaledes straffe paa Mistanke, man maa bevise, at den strafbare Handling er begaaet, før man straffer.

Dernæst er det ikke saaledes, at man prisgiver Barnet, hvis man ikke indfører en saadan Straffebestemmelse for uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel. Der er jo en Række andre Straffebestemmelser, som beskytter Barnet, som de beskytter ethvert andet Barn og enhver anden Borger. Der er for det første Straffebestemmelserne for uagtsomt Manddrab. Hvis Moderen bærer sig saaledes ad med det nyfødte Barn eller ved sin Barnefødsel, at Barnet mister Livet ved hendes uforsvarlige Handlinger, ja, saa vil hun meget let kunne straffes for uagtsomt Manddrab, og saa har man den Beskyttelse, som ligger deri. Endvidere har man Straffebestemmelser for Legemsbeskadigelser, Legemskrænkelser; ogsaa de vil kunne anvendes, og der er ogsaa Hjemmel til at straffe Uagtsomheden i et vist Omfang. Man har Bestemmelsen i § 249, 2det Stk., som foreskriver Straf for den, som forlader eller hensætter et saadant Barn i hjælpeløs Tilstand. Jeg nævner blot disse Straffebestemmelser for at vise, at det ikke er saaledes, at der ikke er straffetretligt Værn nok for det lille Barn under disse Omstændigheder. Naar man saa alligevel ved Siden af alle disse almindelige straffetretlige Bestemmelser vil opstille en Bestemmelse om Straf for uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel, ja, saa bliver det en Bestemmelse, som kun vil finde Anvendelse paa dem, der er nedsunket i den dybeste Armod, saaledes at de faktisk ikke har kunnet skaffe sig det, man maa kalde rimeligt og forsvarligt af ydre Komfort eller Hjælp ved deres Barnefødsel, eller paa de Kvinder, som føder udenfor Ægteskab, og som af Undseelse eller Forfjamskelse, eller hvad det nu er, ikke har faaet truffet fornødne Foranstaltninger til deres Barselfærd, før den overrasker dem, og i disse Tilfælde opnaar